
La lliga dels llibres

**SELECCIÓ
BIBLIOGRÀFICA
PER A L'ALUMNAT DE
CINQUÈ DE PRIMÀRIA**

**Biblioteques de
l'Hospitalet**

L'Hospitalet de Llobregat
Curs 2015-2016

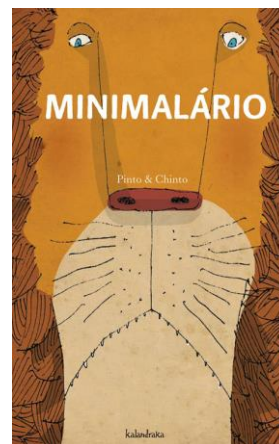
LA Lliga dels Llibres	
Curs 2015- 2016	
1	Minimalario de Pinto y Chinto Kalandraka
2	Molsa de David Cirici Edebé
3	El misteri de la tifa de gos abandonada d'Anna Cabeza Bambú
4	Una gàbia, un tresor i unes sabatilles vermelles de Flàvia Company Arcàdia
5	El secret de Morisville de Peter Walker Baula, 2012
6	Arriba el Sr. Flat! de Jaume Copons Combel
7	El guardià dels cinc secrets de David Navalón Bromera
8	Això és un secret que només sé jo d'Eulàlia Canal Animallibres
9	Dragonero de Josh Lacey Ekaré
10	Ara tornem, hem anat un momentet a l'Àfrica d'Oliver Scherz Cruilla
11	Un amic excepcional de David Walliams Montena
12	Flora y Ulises de Kate DiCamillo Océano GranTravesía
13	Amics monstruosos d'Anna Manso Animallibres
14	Brujarella d'Iban Barrenetxea Thule
15	A lo bestia de Mar Benegas Litera

Minimalario

Pinto y Chinto

Ed. Kalandraka

Sevilla: 2011

"Minimalario" és un llibre d'històries mínimes protagonitzades per animals diversos: salvatges i domèstics, vertebrats, i invertebrats, voladors, terrestres i aquàtics.

El llibre amb els 114 animals és, segons els seus autors, «com una arca de paper amb històries d'animals a bord». En ell s'expliquen històries de balenes que canten a la dutxa, vespes a les que els hi agrada molt el dolç, cucs de seda molt treballadors o llangardaixos que es tomben sempre en la mateixa pedra a prendre el sol. Hi ha, també, animals humanitzats que afronten situacions surrealistes amb solucions imaginatives, com el gall que desafinava, o la lluernia sense llum. Altres presenten estranyes qualitats, com la vaca boja que donava llet de cabra, o el calamar feliç que deixava anar tinta de colors. Tots els animals, des del talp afortunat a la hiena riallera, experimenten anècdotes que es resolen jugant a l'equívoc, buscant el doble sentit, el "nonsense" i l'humor intel·ligent. Les il·lustracions comparteixen el caràcter minimalista dels textos, són retrats caricaturescos que presenten els personatges en postures divertides.

El llibre combina els textos molt breus amb les il·lustracions, són històries de cinc o sis línies que tenen com a protagonista un animal per cada una de les històries.

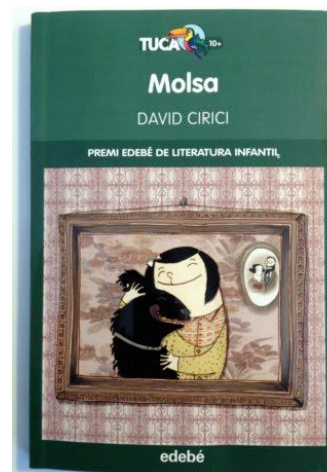
Este era un camaleón que no sabía cambiar de color. Viendo que los demás camaleones sí podían, se ponía verde de envidia. A veces se burlaban de él, y se ponía rojo de ira. Llegó a enfermar, y se puso amarillo. Con la fiebre deliraba, y creyó ver un fantasma, y le entró pavor, y se puso blanco. El pobre camaleón estaba negro. Para consolarlo, su madre le preparó una tarta enorme, y se puso morado.

Molsa

David Cirici

Ed. Edebé

Barcelona: 2013

Molsa és un gos que, sense entendre el perquè de les guerres, ha vist com la seva llar i la família amb qui vivia desapareix en caure una bomba que ho destrueix tot. Entre les runes, busca sense èxit els seus dos nens, la Janinka i en Mirek. Però tot i que fuig per salvar la vida, i va passant per desventures i amos de la més variada condició (un circ de feres, un camp de concentració...), la sensació de pèrdua no desapareix i continua buscant en cada olor els seus nens.

Molsa és una història narrada en primera persona per un gos en la que l'autor ha fet un exercici d'autenticitat per parlar com ho faria un gos. Molt real el predomini del sentit de l'olfacte com a font de la informació que li arriba del món, i molt ben feta la descripció de les sensacions olfactives. Així mateix, és molt creïble també la ignorància que el gos demostra sobre tot el que passa al seu voltant. Només comprèn allò que un gos de debò deu comprendre, el que li arriba per la via dels sentiments i les sensacions.

Aquesta novel·la va guanyar, amb tot mereixement, el premi Edebé de literatura infantil. Per saber-ne més es pot entrar al bloc del gos Molsa (<http://elblocdemolsa.blogspot.com.es/>)

La Janinka era una nena que havia jugat amb mi. La nena que havia viscut a casa meva. A casa també hi havia un nen, un home que feia olor de fum i de tinta, i una dona que de vegades feia olor de ram de flors i, de vegades, de pastís de llimona. Això era quan jo tenia casa. I ja no sabia quan de temps feia, d'això. Havien passat molts dies i moltes nits des de l'última vegada que havia dormit al peus del llit de la Janinka, damunt la meva catifa gris, del mateix color gris que els arbres i els prats.

El misteri de la tifa de gos abandonada

Anna Cabeza

Ed. Bambú

Barcelona: 2012

L'Ascensió, la Carme i la Rosalia no són àvies normals i corrents. Viuen amb en Marcel, el nét de l'Ascensió, i comparteixen amb ell un passatemps curiós: resoldre misteris. Per això han decidit ajudar la seva veïna, la Margarida, a descobrir qui és l'amo del gos que cada dia li deixa una tifa davant de la porta. La seva investigació s'interposarà en els plans d'uns lladres que acaben de robar l'oficina del banc del barri. Els pispes no saben on s'han ficat. Armades amb agulles de fer mitja, plantofes i perfums anestèsics, les àvies estan disposades a tot perquè els lladregots no se surtin amb la seva. Una aventura trepidant amb molt d'humor, persecucions i astúcia..., molta astúcia.

La història ens l'explica en Marcel en primera persona però també hi ha un altre narrador que ens relata en tercera persona tot allò que el noi no veu.

Els personatges principals estan molt ben definits en les primeres pàgines.

El final del llibre és tancat i es resolen tots els fils de la història. En acabar tens la sensació que serà el primer llibre d'una saga i que tornarem a trobar-nos amb les germanes Crostó en un futur.

El vocabulari és molt senzill i el llibre és per alumnes poc lectors. S'agraeixen les imatges a tota pàgina que apareixen cada poques planes.

Mentrestant, dins del cotxe accidentat dels gàngsters, jo em sentia com si fos la catifa de l'entrada d'uns grans magatzems el dia que comencen les rebaixes del segle. El món m'havia passat per sobre. Vaig començar a moure algunes parts del cos per comprovar si m'havia trencat alguna cosa i vaig notar que no. Tot es bellugava. Pel que fa a l'estat de salut dels gàngsters, un concert d'ais i uis en do menor indicava que s'havien endut unes bones patacades i que devien estar plens de blaus i nyanyos...

Una gàbia, un tresor i unes sabatilles vermelles

Flavia Company

Ed. La meva Arcàdia

Barcelona: 2014

Gianni Rodari en la seva *Gramàtica de la fantasia* explica una tècnica per inventar històries anomenada *el binomi fantàstic* que consisteix en ajuntar un parell de paraules i, a partir d'aquí, crear una història. És una tècnica que, normalment dóna com a resultat històries curtes, divertits o "non-sense" (sense sentit), a la manera d'alguns contes d'en Cortázar o Lewis Carroll.

En aquest llibre hi ha vint-i-un contes en els que l'autora ha ajuntat en cadascun d'ells un parell de substantius més o menys relacionats i ha creat uns contes preciosos, que fan pensar com és la vida.

Com diu a la contraportada: "En una mateixa història, poden coincidir una mòmia i un telèfon, una bruixa i una aspiradora, un funàmbul i la seva ombra o una bicicleta i un cavall. Hi pot aparèixer un extraterrestre desorientat, un tresor tip de ser trobat, una heroïna de videojoc molt llesta i un mag que no tindrà altre remei que fer de conill. Ningú no s'escapa de fer-se sentir i de parar l'orella per saber què volen els altres. Vint-i-un contes per enraonar".

Feia temps que l'ocell intentava fugir de la gàbia. Fins a aquell dia, però, no havia pensat a intentar negociar amb ella una sortida digna. Mai abans no se li havia acudit que parlant-ne potser podria convèncer-la.

-Hem estat junts tota la vida – va piular -. Estic cansat de veure el món a ratlles.

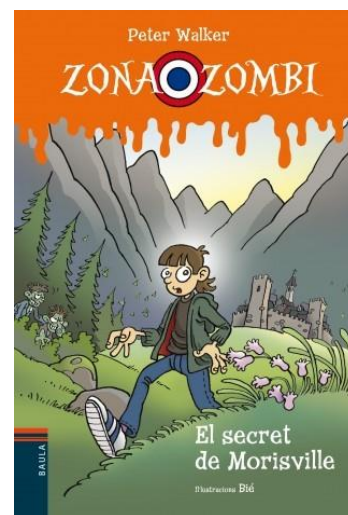
-Doncs a mi em molesta que te'n moguis sempre a dins, però la meua missió és tenir-te presoner. L'escola de gàbies és clara: no els deixis escapar.

El secret de Morisville

Peter Walker

Ed. Baula

Barcelona: 2013

La família Rigau necessita un canvi d'aires perquè el pare, en Joan, està estressat. Per això, marxen una temporada a un lloc molt tranquil anomenat Morisville. El pare, la mare, el fill i el gos emprenen el viatge fins a aquest indret perdut, que ni tan sols surt als mapes. Morisville és un lloc infestat de zombis, però els vius i els morts vivents conviuen en pau i harmonia. O gairebé. Perquè els zombis, com és normal, tenen gana i a vegades amenacen les persones que hi viuen.

Allà, en Max, el fill de la família Rigau, farà amistat amb quatre nois, en Charles, la Thaís, la Paula i en Biel que són la Colla AZ i s'encarreguen de tenir a ratlla els zombis i evitar, així, que ataquin i converteixin més gent, o que se'ls cruspeixin directament. Junts viuran moltes aventures.

En aquest primer títol de la sèrie (n'hi ha nou), coneixerem els protagonistes i ens endinsarem en aquesta realitat paral·lela, que ens farà viure moments trepidants, però amb humor.

En els textos hi ha tipografies que remarquen les paraules significatives.

Van deixar les motxilles a terra i van arrencar a córrer riu avall. El noi de la ciutat va mirar enrere.

—No van gaire de pressa, aquests... Per què correm tant?

—N'hi ha que no són coixos, alguns són molt ràpids —va aclarir la Thaís.

De sobte, es va sentir una munió de gemes. Tots cinc es van aturar i es van girar. Hi havia un exèrcit de zombis amb forma humana que els encaçava.

—Correu! —va cridar en Charles.

Van fer anar les cames tan de pressa com podien, però tots eren més àgils, forts i ràpids que el noi de ciutat.

Arriba el Sr. Flat!

Jaume Copons

Ed. Combel

Barcelona: 2014

Primer títol de la de la sèrie "L'Agus i els monstres", uns llibres força divertits i que tenen un complement genial en les il·lustracions que acompanyen cadascuna de les pàgines i una tipologia gràfica molt atractiva.

L'Agus és un nen despistat, desordenat, que viu en el seu món i a qui la seva mare li ha de recordar contínuament que endreci l'habitació. Però ell sempre ho deixa per demà. El pare de l'Agus, per la seva banda, sempre està parlant amb el noi per intentar orientar-lo, tot i que l'Agus segueix dalt dels núvols i ni el sent. L'Agus, a més, té una veïna de replà, la Lídia, que és tot el contrari, saberuda i repel·lent, i per això no la suporta gaire.

En aquesta primera aventura, l'Agus troba un ninot de peluix, una mena de monstre, al magatzem de la biblioteca de la seva escola. La bibliotecària, a la qual ha hagut d'ajudar a endreçar el magatzem, li'l regala i el noi se l'emporta perquè li fa gràcia. Però la seva sorpresa és majúscula quan descobreix que el nino parla i es desperta quan li expliquen contes. A més, en Flat, que així es diu el monstre, està buscant als seus amics, altres monstres, que van haver d'escapar dels llibres per diferents circumstàncies que anirem descobrint.

L'emoció comença quan el nino es perd. El noi farà tot el possible per recuperar-lo.

Vaig estar treballant una bona estona al magatzem. Sabeu el que pot arribar a pesar una caixa de cartró plena de llibres? I no en va ser una, no. Van ser-ne dues, tres, quatre, cinc... I quan ja n'havia omplert sis el vaig veure. Era un nino de color taronjós, no gaire gran. Estava tot empolsegat, però em va fer gràcia. Tenia la boca i els ulls grossos. Segons com, de quatre potes potser hauria passat per un gos o un gat, però tal com estava posat semblava més aviat un petit ieti divertit o ... un monstre.

El guardià dels cinc secrets

David Navalón

Ed. Bromera

Alzira: 2014

El llibre ens presenta una història a mig camí entre l'ecologia i la visió d'un món rural bucòlic i desconegut per una banda, i les relacions avi-nét per l'altra. L'argument és senzill: parteix d'una visita que fa l'Albert, un nen de nou anys, a casa de l'avi que viu en un poblet desconnectat de les presses, dels ordinadors i dels mòbils. Les dues setmanes que passaran junts, en principi pot semblar que seran força avorrides però tot canvia quan descobreix un paper misteriós, una espècie de carta o diploma que serà el desencadenant d'una aventura que li canviarà la vida.

En aquest paper s'explica que a les muntanyes que envolten el poble hi ha secrets amagats i que l'avi és el guardià d'aquests secrets. També coneixerà que aquest títol només es passa d'avis a néts. L'avi li explica al nen Albert que, si vol, ell pot ser el següent guardià però per això caldrà fer una excursió fins a dalt de tot de la muntanya i anar descobrint els secrets que s'aniran presentant en forma d'endevinalles.

La història es llegeix bé i es planteja com una mena de joc o viatge iniciàtic, hi ha alguns fragments molt lírics i està molt ben escrita.

Hi ha un plus afegit que són les expressions valencianes que enriqueixen el text i permetran als lectors de "la lliga dels llibres" conèixer paraules noves.

-Quins són eixos secrets? Quins secrets pot amagar una muntanya?

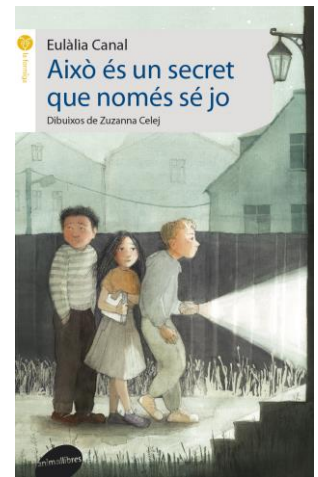
-No ho saps tu bé. Totes les muntanyes i serres guarden secrets. I els guardians són els encarregats de protegir-los. En aquesta serra, Albert, han passat coses tan inversemblants que no te les creus si no les veus. Hi viuen uns personatges singulars i extravagants. Alguns són bons i tenen una faena ben curiosa, però altres són perillosos si te'ls trobes i et veuen. Cal anar amb molt de compte de trobar-se'ls pels camins. Com a guardià, hauràs de protegir tots els secrets, siguen bons o perillosos...

Això és un secret que només sé jo

Eulàlia Canal

Ed. Animallibres

Barcelona: 2014

Torna a "La lliga dels llibres" l'Eulàlia Canal amb una història realista amb dosi de novel·la policíaca. Els protagonistes són tres nens que van a la mateixa classe i que intenten esbrinar la mort de la Dèlia, la conserge de l'escola. Tot sembla indicar que ha estat un accident però els tres nois sospiten que hi ha alguna cosa estranya i misteriosa i decideixen investigar pel seu compte.

Els protagonistes són l'Hug, un nen amb problemes de relació i dificultats per comprendre què passa al seu voltant, la Rita, que no parla i només es comunica amb notes escrites i en Yuri, que és qui narra en primera persona el que està passant.

La narració enganxa i té girs inesperats. Està molt ben escrita i obre la possibilitat a molts debats a partir de la relació entre els tres nois: el tracte amb la gent gran, l'amistat o l'enamorament, per exemple. També hi ha referències a grans obres de la literatura infantil i juvenil com "la invenció de l'Hug Cabret" o "la lladre de llibres" que són d'agrair.

Entro i m'estremeix un silenci estrany, un silenci de pel·lícula de por, com quan està a punt de passar una cosa terrible i el cor et bateja a mil. La Dèlia no és al seu lloc, no és al costat de la porta com sempre. Damunt de la taula hi ha el cafè amb llet sense tastar. Miro cap a les escales i aleshores la veig: estirada al terra al capdavant de les escales.

No em somriu, ni em convida a galetes.

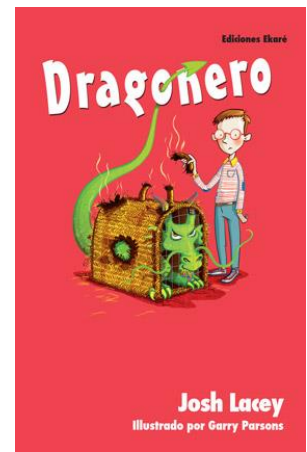
És com si dormís, però fa cara d'estar molt més lluny. Té els llavis liles i porta unes sabates amb cordons de color préssec.

Dragonero

Josh Lacey

Ed. Ekaré

Barcelona: 2014

Dragonero és un llibre que explica la història d'un home, l'oncle Manuel, que ha marxa de viatge i deixa el seu drac a casa de l'Eduardo, el seu nebot, el qual patirà molt intentant controlar les entremaliadures d'aquesta bèstia.

Estem davant d'una narració molt divertida i una mica absurda que s'explica mitjançant els correus electrònics que el noi envia al seu oncle. L'oncle no respon als correus, no dóna senyals de vida, i això complica la vida de la família que no sap que fer amb el drac.

Finalment, l'Eduardo descobreix de forma fortuïta, encara que després confirmada pel seu oncle, que hi ha alguna cosa que li encanta a l'animal.

Per a lectors poc exigents. Hi ha altres llibres d'en *Dragonero* per als qui hagin disfrutat amb aquest relat: *Dragonero despegas* i *El castillo de Dragonero*.

Querido tío Manuel:

Mejor te subes en un avión y vuelves ya. Tu dragón se ha comido a Gemina.

¡Emiliana amaba a ese conejo!

Sé lo que estás pensando tío Manuel. Prometimos cuidar a tu dragón por una semana, es verdad, pero nunca nos dijiste que iba a ser así.

Ahora Emiliana está encerrada en su cuarto, llorando tan fuerte que todo el vecindario la puede oír.

Tu dragón está sentado en el sofá, lamiéndose las garras, muy satisfecho de sí mismo.

Ara tornem, hem anat un momentet a l'Àfrica

Oliver Scherz

Ed. Cruïlla

Barcelona: 2015

Una nit de tempesta, dos germans senten uns cops misteriosos a la finestra. Resulta ser un elefant que s'ha escapat del zoo i vol tornar a casa seva, a l'Àfrica. Els dos germans decideixen acompanyar-lo. La novel·la narra la història d'aquests germans, de cinc i set anys que imaginem (o viuen) aquesta aventura per vèncer la por a la solitud i a la foscor. Un viatge que es mou entre el somni i la realitat els portarà des del seu llit fins al cor de l'Àfrica. Pel camí es trobaran amb animals intel·ligents com l'ós, el pop o el lleó, en un trepidant anar i venir, incessant, que serveix per tractar temes com l'amistat o la família però també d'altres més punyents com la caça dels elefants o la vida privada de llibertat als zoològics.

Llibre de lectura amena i sense moralines, la qual cosa és d'agradir.

Però llavors es van sentir uns cops a la finestra i en Joscha es va quedar glaçat. Era de debò? Algú havia picat a la finestra? En Joscha es va aguantar la respiració. La Marie tampoc no respirava.

Van tornar a picar.

-Joscha! – va xiuxiuejar la Marie; gairebé no la sentia-. Qui pica a la finestra?

En Joscha va assenyalar amb els ulls la paret que abans era plena d'ombres i no s'hi veia res. Era ben fosc, com si un gegant negre hagués posat el cap davant la lluna.

-No et moguis, Marie!

-Qui hi ha, Joscha?

-Deu ser un gegant.

Un amic excepcional

David Walliams

Ed. Montena

Barcelona: 2014

En aquesta sisena història de “la increïble aventura de...” en David Walliams ens presenta la Chloe, una nena de bona família, acostumada, però, a que la seva mare i la seva germana no la tractin bé. A l’escola tampoc es gaire popular. Però un dia coneix al Sr. Ferum, un vagabund que viu al carrer i que fa molta pudor. Es fan amics perquè tots dos se senten sols i troben, l’un en l’altre, comprensió i companyia. El senyor Ferum amaga un passat que la nena intentarà descobrir.

El llibre està escrit en clau humorística (humor anglès, subtil), una mica esbojarrat, però sense defugir de la crítica mordaç al món actual (la política o la televisió, per exemple). El tema de fons és el maltractament infantil i la relació amb les persones desconegudes.

Té un vocabulari molt senzill, la novel·la és fàcil de llegir i enganxa. Serà una de les preferides dels lectors de “la lliga dels llibres” d’aquest curs, probablement.

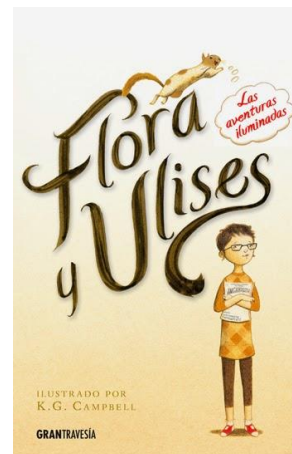
Un bon dia, el senyor Ferum va aparèixer a la ciutat i va prendre possessió d’un vell banc de fusta. Ningú no sabia d’on venia, ni on aniria a parar. En general, la gent el tractava amb amabilitat. De vegades li llançaven unes quantes monedes als peus i s’allunyaven ràpidament amb els ulls plorosos. Però ningú no era realment amable amb ell. Ningú no s’aturava a fer petar la xerrada. En qualsevol cas, ningú no ho va fer fins al dia que una nena es va armar de valor i va anar a parlar-hi, i aquí és on comença la nostra història.

Flora y Ulises

Kate DiCamillo

Ed. Océano

Barcelona: 2015

La narració comença a la cuina de la senyora Tickham el dia que li regalen un superaspirador, el més modern i avançat del mercat. Quan el posen en marxa, l'aspirador embogeix i comença a xuclar-ho tot... fins i tot un pobre esquirol que passava per allà. Sortosament la Flora, la filla de la senyora Tickham, una adolescent que està enganxada als còmics de l'increïble superheroï "Incandesto" aconsegueix salvar l'esquirol. Però l'incident li provocarà a l'animal uns canvis ben estranys.

"Flora y Ulises" és una novel·la que combina l'humor amb filosofia "zen" i dosis de misteri i aventura. Els capítols són curts i en acabar el llibre et queda la sensació que ha valgut la pena conèixer aquesta Flora i aquest Ulises que probablement recordarem durant molt de temps.

El tractament gràfic és excel·lent i l'il·lustrador K.G.Cambell ha trobat una bona solució per acompanyar el text amb unes imatges comiqueres en blanc i negre, molt aconseguides.

Si volem treballar aquest llibre a l'escola podem consultar la pàgina de recursos (en anglès) entrant a: <http://www.floraandulysses.com/home.html>

Todo, en general, era bastante confuso.

Por ejemplo, aquí estaba Ulises sentado en una caja de zapatos, consciente de que había una pala en el maletero del coche y que el hombre que conducía este vehículo había recibido las instrucciones de golpearlo con la pala en la cabeza, y aun así no parecía preocupado o asustado. Parecía feliz.

Amics monstruosos

Anna Manso

Ed. Animallibres

Barcelona: 2014

Els pares de la Sandra són un milió de vegades més joves que els pares dels nens i nenes de la seva edat. Els falta pràctica per arribar a ser uns «pares professionals» i sempre necessiten que ella els ajudi.

La Sandra, però, també té un problema. És la nena més tímida i poruga de l'Univers. Per això s'endú un ensurt dels grossos quan, una nit en que es decideix a mirar la seva primera pel·lícula de terror, confon el botó del volum del televisor i desperta als monstres que viuen al soterrani del seu edifici. Són un gos zombi, un gat mòmia, una tortuga Frankenstein i tres periquites fantasmes que ajudaran la nena a vèncer les seves pors i les seves vergonyes.

A la narració ens trobarem amb uns personatges genials, els pares de la Sandra, uns pares molt joves, molt més joves que la resta de pares, però que malgrat la seva joventut són valents i tiren endavant la seva família. A més són molt romàntics i es fan petons tot el dia. La mare treballa com a caixera en un súper del barri i el pare és mecànic de motos.

Una narració divertida i ben tancada que es motiu de moltes reflexions.

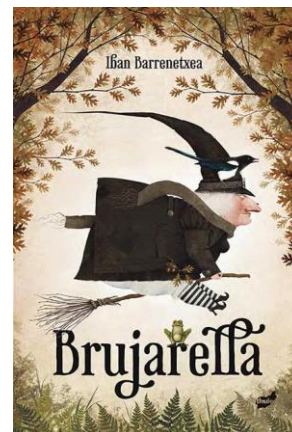
Però tenir dos pares com els meus també te avantatges. Els pares de les meves amigues, quan surten, van al cine, o a sopar, o al teatre, però els meus es llencen de cap a la discoteca, que és el que els agrada de debò, i després m'ensenyen uns balls genials. A casa, en comptes d'una enciclopèdia tenim un karaoke amb el qual ens ho passem la mar de bé. I els Reis no solament porten joguines per a mi. L'últim any a ells els va caure una videoconsola; i a mi, un patinet.

Brujarella

Iban Barrenetxea

Ed. Thule

Barcelona: 2014

Novel·la d'Iban Barrenetxea, que segueix l'estela de l'anterior **El único y verdadero rey del bosque**, protagonitzada per personatges que viuen en un món de màgia i fantasia, talment com si fos un conte popular.

Brujarella es una bruixa que viu al bosc de Terragrís, juntament amb altres bruixes que també tenen nom curiosos com Viejarella, la bruixa més vella. Brujarella és la més neta i polida de totes però un dia descobreix que algú li ha robat un mitjó. Aquest serà l'inici d'una recerca detectivesca en la que participaran, a més a més de les altres bruixes, diversos personatges com un llop poeta o un pingüí.

La història es complica quan descobreixen que totes les granotes també han desaparegut i és ben sabut que les granotes són l'ingredient bàsic per elaborar pocions màgiques.

La narració es àgil, amena i fàcil de llegir, malgrat la seva llargada. El text s'acompanya d'unes il·lustracions del mateix Barrenetxea, en blanc i negre, precioses.

El missatge final és clar: Quan busques alguna cosa és probable que en trobis una altra. I, possiblement, quan deixis de buscar-la, apareixerà.

Brujarella gritó, saltó, pataleó, rugió y gruñó tanto que a la pálida luna le salieron los colores. Brujarella bufó, protestó y renegó, y no paró hasta pronunciar de un tirón y sin tomar aliento todas y cada una de las maldiciones que conocía, que no eran pocas. De hecho, aquella noche inventó una nueva tan terrible que todos, incluso los zorros con sus grandes orejas, hicieron como si no la hubieran oído.

A lo bestia

Mar Benegas

Ed. Litera

Albuixech: 2014

Un llibre que combina poemes amb il·lustracions. Són uns poemes senzills i fàcils de recordar que tenen molta musicalitat i per això són ideals per ser llegits en veu alta.

En aquest poemes podem trobar frases tendres i dolces i d'altres més esbojarrades i exagerades.

Està estructurat en tres part. A la primera (*como sardinas en lata*) compara les persones amb animals –la madre cotorra, el padre jabalí, el abuelo tortuga, etc.-, la segona (*con la piel de gallina*) repasa els tòpics referits a alguns animals –lágrimas de cocodrilo, jaula de grillos, etc.- i la tercera (*tres pies al gato*) presenta uns enginyosos jocs de paraules amb animals inventats - tacarañas, parafantes, bolserizo, cucharachas, etc.

Un llibre força original.

Conjuro primero

Por un sustantivo

ni duermo ni vivo.

Por un predicado

me has cateado.

Saber si es con uve

la fiebre me sube.

Un verbo en presente

me nubla la mente.

De nada depende:

¡Serás mi serpiente!

Oviejas

Son una especie de abuelas

Que viven en el sofá

Tejen los cuentos de lana

Que luego te contaran

Miedusa

Ten cuidado no te piquen,

Aunque es poco probable,

las medusas siempre huyen

porque son unas cobardes.